

واجب شدن روزه ماه رمضان در سال دوم هجری قمری

گرچه پیش از هجرت پیامبر اسلام(ص)، برخی از عبادات مانند نماز و طهارت بر مسلمانان واجب شده بود، ولی برخی دیگر مانند روزه، زکات و تغییر قبله پس از هجرت به مدینه منوره، فرض و واجب گردید...

گرچه پیش از هجرت پیامبر اسلام(ص)، برخی از عبادات مانند نماز و طهارت بر مسلمانان واجب شده بود، ولی برخی دیگر مانند روزه، زکات و تغییر قبله پس از هجرت به مدینه منوره، فرض و واجب گردید.

بنا به روایتی در روز دوم ماه شعبان، سال دوم هجری قمری، روزه ماه رمضان واجب گردید و این آیه شریفه در همین رابطه بر پیامبر اکرم(ص) نازل شد:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! روزه بر شما نوشته شد، همان گونه بر کسانی که پیش از شما بودند نوشته شده بود، تا پرهیزگار گردید.

در دو آیه بعد، ماه رمضان را برای روزه گرفتن معین کرد و فرمود: شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ...

یعنی: [روزه در چند روز معدود] ماه رمضان است، ماهی که قرآن برای راهنمایی مردم و نشانه های هدایت و فرق میان حق و باطل، در آن نازل شده است، پس هر کس از شما که در ماه رمضان، در وطن باشد، باید روزه بدارد ...

صاحب مجمع البیان، در تعریف صوم (روزه) گفت: و هو في الشرع امساک عن اشیاء مخصوصه علی وجه مخصوص، ممن هو علی صفات مخصوصه فی زمان مخصوص.

یعنی: روزه در شرع مقدس اسلام، عبارت است از خودنگاه داری از چیزهای خاص بر وجه مخصوص، از کسی که دارای صفات ویژه و در زمان خاص باشد.

اکثر مورخان و محدثان، بدون تعیین روز، به طور مطلق گفته اند که این حکم در ماه شعبان سال دوم قمری واجب گردید ولی شیخ عباس قمی در وقایع الایام، گفته است که این حکم در دوم و به قولی در روز آخر ماه شعبان سال دوم قمری فرض گردید.